

הידברות

זונוח לבת

פרשת חוקת | ג' תמוז תשע"ו

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

אתר הידברות החדש

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ נעמי כהן בת מטילה | לזרע קודש בר קיימא ריטל בת מרים | לע"נ שרה בת נרקיס ואהרון | לזרע קודש בר קיימא פביאן בת אריאלה | לזיווג הגון וכל הישועות טוני חי בן פלורנס | לע"נ מרגלית בת עוואד וזהרה | לחזרה בתשובה שלמה יעקב בן לאה | לבריאות ונחת מהמשפחה גילה רעני בת דוריס | לרפואה שלמה וכל הישועות גאולה בת חנה **להקדשת העלון חיגיו: 073-2221388**

זמן כניסת ויציאת שבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת
21:04	20:29	19:12
21:02	20:31	19:29
21:05	20:33	19:24
24:02	20:29	19:29

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

בהסות יקבי ירושלים

חוק יסוד

מה מיוחד במצות פרה אדומה משאר המצוות שדווקא היא זכתה להיקרא 'חוקת התורה'?

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

2 המעלה שבאמונה ישרה

4 אסיר, תודה

6 סיפורי צדיקים לילדים

נעשה, הרי שאנו עושים זאת מטעם ציווי ה' בלבד. פעולה זאת נחקקת עמוק בלבו של האדם, כי לולי ציווי ה' לא היינו מעלים בדעתנו לקיימה. לכן נקראת מצוה כזאת בשם 'חוק' מלשון חקיקה בנפש האדם, ולא רק כתיבה על גבי דף מלמעלה.

היות שכל ענין הטומאה וענין הטהרה אינם מובנים בהיגיון הפשוט, ובפרט שאפר הפרה מטהר את הטמאים ומטמא את הטהורים, שהוא דבר תמוה, הוזכר היסוד הגדול דווקא במצוה זו, לומר שזאת חוקת כל התורה, ולא רק חוקת הפרה האדומה. שכן קיום מצוה זו שכל פרטיה עלומים, מחוקק בנפש היהודי בניה נפלאה יותר משאר מצוות שטעמן מובן לנו במשהו.

ולפיכך בלוחות הברית היה הכתב חקוק על הלוחות, ולא רק כתוב על גבם. להורות שהתורה ומצוותיה צריכות להיות חלק ממהותו של האדם ולא חיצוניות לו. ובוהו יובנו דברי רבותינו ז"ל במדרש אגדה (במדבר פרק יט, ב): "ומה ציווה הקדוש ברוך הוא להביא פרה אדומה לכפר על מעשה העגל? משל לילד שטיניף לחצר המלך. אמר המלך תבוא אמו, ותקנח צואת בנה. כך אמר הקדוש ברוך הוא: תבוא פרה ותכפר על מעשה העגל". ולכאורה המשל והנמשל אינם דומים, וכי עגל הזהב עצמו חטא כמו אותו תינוק שטיניף את הארמון, שצריכה אמו לקנח את אשר לכלך? הלא ישראל חטאו בעגל ומה הענין שתבוא הפרה לקנח טינופם?

אלא הכוונה היא תבוא מצוה מיוחדת שתבטל את הגורם לחטא העגל. לפי שחטא העגל התרחש עקב חשבונות והתחכמויות שעשו ישראל כאשר ראו שמשוה בושש לרדת מההר, וביקשו דמות שתנהיגם, ומתוך כך עשו את העגל. ולכן תיקונם הוא דוקא על ידי שיקימו בתמימות את המצוה שטעמיה לא נודעו יותר מכל המצוות כולן. וזה הפירוש "תבוא אם" - שהיא הפרה שנבחרה למצוה זו להזכיר לישראל כי הם באים לתקן את השורש שהצמיח את חטא העגל, על ידי מצוה נסתרת זו. שבת שלום.

רשת פרה אדומה, המופיעה בתחילת הפרשה, פותחת בהקדמה ייחודית שלא מצאנו במצוות אחרות: "זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל-בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה" (במדבר יט, ב). במקומות אחרים, מקדימה התורה התייחסות לאותה מצוה עצמה בלבד. כך, למשל, במצות פסח אומרת התורה: "וילאמר ה' אל משה ואהרן זאת חקת הפסח" (שמות יב, מג), ואילו כאן התורה אינה אומרת "זאת חוקת הפרה האדומה" אלא מכריזה: "זאת חקת התורה!" כלומר, מדובר בחוק יסוד שכל התורה עומדת עליו, עד שנקרא הוא בשם הכולל: "חוקת התורה". וכי מה יש במצוה עלומה זו של פרה אדומה כדי שתהפך לחוקת התורה?

כנודע, מצוות התורה מחולקות לשניים: משפטים וחוקים. משפטים, אלו מצוות שטעמן ידוע: כיבוד הורים, צדקה וחסד, איסור הלוואה בריבית, וכיוצא בהם. ואילו חוקים הם בבחינת חוק, גזירה ללא טעם. וכמאמרם ז"ל: "חוקה חקתי, גזרה גזרתי - ואין לך רשות להרהר אחיה". אמנם הדבר פשוט וברור שגם בחוקים יש טעם, אלא שטעמם אינו מורגש באופן טבעי כמו המשפטים ללא לימוד מעמיק, ובחלק מן החוקים - הטעם גם לא נגלה לנו בבירור. כלומר, בכל סוגי המצוות ידוע לנו שישנה סיבה מדוע נצטוונו עליהן, אלא שהמשפטים נתפסים אצלנו כאילו הבנו את סיבת כל המצוה במלואה, והחוקים נראים לנו כמצוות תמוהות שאין בידינו הסבר מלא להולמן.

קיום איזו מצוה משפיע יותר לטובה על בניית נפש האדם? דווקא קיום החוקים שטעמם לא נודע לנו כראוי משפיע יותר. הסיבה לכך היא, לפי שבקיום החוקים אנו מקיימים פשוטו כמשמעו את הכרזת ה'נעשה והנשמע' מתוך התבטלות גמורה למלכו של עולם, שהרי אף שאנו לא מבינים את המצוה - כיון שהקב"ה קבע שכך

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

למוכר הירקות בשכונה טוען שאין לו תעודת כשרות, אך הוא רוכש את כל התוצרת מ'תנובה'. האם בכל זאת

צריך לעשר ממה שקונים שם? רצוי מאוד לא להיכנס לחנות שאין בה תעודת כשרות, וכאשר משתדלים

למוכר הירקות בשכונה טוען שאין לו תעודת כשרות, אך הוא רוכש את כל התוצרת מ'תנובה'. האם בכל זאת

צריך לעשר ממה שקונים שם? רצוי מאוד לא להיכנס לחנות שאין בה תעודת כשרות, וכאשר משתדלים

הידברות אכאניה אתכם לזנוש קייצי וזרעון על שפת הכנרת באלון האסנאר כינן קלאסיק

חמישי עד מוצ"ש כ"ב-כ"ד | 28-30/7 בהשתתפות:

הרב זמיר כהן

מחרו והבטיחו מקומכם עמנו < 073-2221270

המעלה שבאמונה ישרה

כיצד זוכים לשכל ישר, מבלי התפלספות מיותרת?

ומועיל רק במידה. תאכל במתינות ותהיה בריא, תאכל הרבה ותזיק לבריאותך. גם השכל בריא במידה, ועלול להזיק כשהוא מנסה לחצות את גבולותיו.

להמחשת העניין, הבה נבחן אחד מהפרדוקסים המפורסמים, ונראה עד כמה החשיבה האנושית יכולה להטעות את האדם הישר.

פרדוקס הערימה, שנקרא גם פרדוקס סוריטי (Sorites paradox), שואל את השאלה הבאה:

אנשים מסכימים שיש בעולמנו ערימות של חול. אך אם ערימת חול באמת קיימת, באיזה שלב היא נוצרה? אם ניקח גרגיר אחד של חול, נסכים שהוא לא נחשב לערימת חול. כעת נוסיף לו עוד גרגיר של חול, ועדיין נסכים שאינו נחשב לערימה. כך נמשיך להוסיף גרגיר אחר גרגיר. אך לא נמצא אפילו שלב אחד בתהליך, שבו נוכל לומר שהוספת גרגיר אחד יצרה מעתה ערימה של חול. מכאן 'הוכחה' שערימות של חול אינן קיימות במציאות!

המשך בעמוד 5...

לנו עצה ישרה: "בטח אל ה' בכל לבך, ואל בינתך אל תישען" (משלי ג, ה). הבינה היא כלי נפלא, אך הישענות מוגזמת על הבינה האנושית יכולה להטעות ולהוליך את האדם שולל: "אשר עשה האלוקים את האדם ישר, והמה בקשו חשבנות רבים" (קהלת ז, ט).

להבין שיש בורא לעולם - זאת יכול אף ילד קטן להבין, לשם כך לא צריך להיות אינטליגנטי ולא פילוסוף. אך הניסיון להבין את הקב"ה ואת דרכיו היא מעבר ליכולתנו בעולם הזה.

"מעשה מחכם ותם" היא מעשייה מפורסמת של רבי נחמן מברסלב זצ"ל, המספרת על איש חכם שברוב חכמתו והתעמקותו בחקירות התחיל להטיל ספק בקיומו של המלך במדינתו. בתירוצים מפולפלים הוא משכנע אנשים נוספים לכפור במלך, ומעליל על השרים של המדינה כי המציאו את המלך מדמיונם. לבסוף ה'חכם' מועמד לדין, וניצל ממוות רק בזכות חבר ילדותו - איש תם שפעל כל חייו בשכל ישר ופשוט.

מוסר ההשכל בהיר: כל דבר בעולם הזה הוא יפה

ישנם אנשים שמסבכים את עצמם בשאלות מיותרות שהשכל הישר לא יכול לפתור, ושמשבכות אותם לחינם. חלקם מתקשים בשאלות מסובכות על תכלית הסבל, על גלגולי נשמות, בפרדוקסים פילוסופיים או שאלות מורכבות באמונה, והם מתבלבלים מהם. אך תורתנו הקדושה מלמדת את היהודי הדרכה ישרה ואמתית בחיים: "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" (דברים יח, ג), ושלמה המלך מסר

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

לחרשים לחבר את מכשיר השמיעה בשבת ע"י מגנט. וציין לספר חוט שני שכתב, שאין שום איסור בחיבור מגנט בשבת, ואין בו משום תופר.

ובספר רבבות אפרים (אר"ח עמוד רפה) כתב אודות מקווה שבנו בבניין בית הכנסת: הכניסה מבחוץ, ויש ג' כתלים בלי מקום להניח את המפתח, ובשבת הממונה על המקווה לא מצא עצה איך לפתוח כי סכנה להשאיר הדלת פתוחה. ונתן הרב עצה, שיעשו קופסה קטנה למפתח, ויחברו אותה במגנט לצינור וזה מקום בטוח, והוכיח שהדבר מותר. ובספר שלמי יהודה עמוד קפ"ה כתב כי "מגנט המחזיק מחטים וסיכות הוא כלי שמלאכתו לאיסור וטעמו דהוא כמו ארנק שאינו מקפיד עליו, ומגנט המיוחד להחזיק ניירות צמוד לדופן המקרר אינו מוקצה וטעמו שמלאכתו להיות ולאיסור להחזיק ניירות היתר וניירות איסור. ופשוט שבזמן שמחזיק ניירות איסור מוקצה הוא", וכן המפתח דבר מותר כי אי אפשר להשאיר המקווה פתוח מכמה טעמים וצריך לפתוח ולסגור וממילא המגנט המחזיק המפתח שבקופסה הוא מלאכתו לדבר היתר ולכן לדעתי מותר וכן נראה לדינא.

ובספר שלחן שלמה הביא ממרן הרב אויערבך זצ"ל שאסור לקבוע אותיות מגנטיות במגנט מגנטי בשבת, ואף שסבר שהדבקה מגנט מותרת בשבת (עיין שולחן שלמה ח"ב סי' שי"ד ס"ק א' כ"ז), לעניין מגנט שהוא צורה שלמה כמו חלקי שח-מט עיי"ש, אבל שני חלקי צורה ואין צריך לומר אותיות או חלקי אותיות - אסור.

סיכום ההלכה: מותר בשבת לשחק במשחק המגנטיים, משום שמניח חלק על חלק ונאחז על ידי המגנט, ואין הוא מתחבר בחזק.

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים:
073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

קוביה הונגרית ומגנט בשבת

אוייערבך זצ"ל) כתב, שמותר לשחק בקובית פלא הנקראת קוביה הונגרית ואין בזה משום כותב או צובע, ואף משום בונה אין כאן, משום שהכול סובב על ציר אחד ואין כאן מעשה בנין כלל. אולם אם מפרק את הקוביה אסור לחברה שוב, או משום בנין בכלים או משום מכה בפטיש.

וכן הביא בספר הליכות הקטנים פרק י' שהראה למרן הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל קוביה זו ואמר לו "אין בזה לא בורר ולא לא צובע אלא ביטול תורה בלבד".

סיכום ההלכה: מותר לשחק בקוביה הונגרית בשבת (ואם הזזת הקוביה יוצרת תמונה אין לשחק בה בשבת ויום טוב) ואם מפרק את הקוביה אין לחברה שוב. וזאת מבלי להתייחס לביטול תורה ששייך בילדים בגיל בר הבנה שמבינים מעלתה של תורה ויש להורים לשים לב לזה.

האם מותר להשתמש במשחקי מגנט בשבת?
כתב בספר ילקוט יוסף (ר"ה עמוד שפ) שיש להקל

שלום לכבוד הרב, לאחרונה ילדים רבים משחקים בקובית הפלא הנקראת 'קוביה הונגרית', ויש שטענו שיש להימנע משימוש בקוביה זו בשבת מחשש איסור כותב. מהי אכן ההלכה?

למעשה יש לדון במשחק זה משלושה צדדים:

א. מוקצה. ב. מלאכת כותב וצובע בשבת. ג. איסור "בונה" בשבת.

מוקצה - קוביה זו נחשבת ככלי שמלאכתו להיות, שמותר בשימוש ואין בה איסור מוקצה. ובענין מלאכת כותב וצובע ומלאכת בונה בשבת, הביא בספר קהילות יעקב (ביה"ד קה"י) ששמע מאחד ששאל את הגאון הגרי"ש אלישיב ז"ל אם מותר לשחק ב"קוביה הונגרית" בשבת מחשש כתיבה. וכשראה את הקוביה אמר: הרי תכלית העניין בזה אינו הכתיבה, האתגר, ההישג, ולכן מותר. וכן כתב בספר שמירת שבת כהלכתה פרק ט"ז סעיף כ"ה להתיר.

ובספר שלחן שלמה (פסקים ממרן הרב שלמה זלמן

הידברות' מזמינה אתכם לחופשה יוקרתית אקסקלוסיבית באחד האיזורים היפים ביותר באוסטריה! גבול שוויץ ואוסטריה, בעיירת 'סן אנטון' עם אירוח מפואר ונוף עוצר נשימה!

הרצאות מחזקות | חופש הצהריקו

מס' מקומות מוגבל! | הזדונו להירשם >>

שבוע של נופש 13-20.7 ז' - י"ד תמוז

בהשתתפות הרב שמחה כהן • ר' שמואל פרץ | הסטנדרטיסט במהלך הנופש ימסרו הרצאות בנושא שלום בית ועוד...

073-2221202 | ניתן להירשם באתר www.hidabroot.org

נס' | מקומות אחרונים!

נופש להעצמה זוגית

האולטרה

הייסורים: איתות שמיימי (א')

משהו השתבש? חשים שלא בטוב? כדאי לחשב מסלול מחדש

נכון הוא עשה, שבשלו נגרם לו הכאב או הצער. האר"י הקדוש זצ"ל, גדול המקובלים (חי בצפת לפני כארבע מאות שנה), היה מסוגל לראות ולאבחן את הקשר בין המעשה לתוצאה, על אף שבמבט שטחי אי אפשר היה לקשר ביניהם. יום אחד חש רבי חיים ויטאל זצ"ל, תלמידו המובהק של האר"י, כאבים בכתפו. אמר לו האר"י, שהסיבה לכך היא שלא דדקק די הצורך בהלכה של 'מים אחרונים' (- שטיפת אצבעות הידיים אחרי ארוחה הכוללת לחם). מים אחרונים צריכים להיות 'תכף' לברכת המזון, ומאחר שלא עשה זאת תכף, רמזו לו ע"י כתף - שאותיותיה זהות - שעליו להתעורר ולתקן את הבעיה. אנחנו, כידוע, רחוקים מאד מדרגתו של האר"י הקדוש, ואין פלא אפוא שאיננו מומחים גדולים באיתור הסיבה לבעיות. אולם העיקרון נותר בעינו - מחלה היא 'שיעור' עבור החולה, ועליו להיעצר לרגע ממרוץ חייו ולחשוב על כך.

מתוך הספר FHT של הרב יצחק פנגר.
להזמנות: 073-2221250

השטח, הינה רק סימפטום להתרחשות, ולא שורש הבעיה. הסימפטום הוא נורת האזהרה האדומה, המאותתת שהתעוררה בעיה, וצריך לטפל בה. תפיסה זו מנוגדת לרפואה הקונבנציונלית, המתמקדת בעיקר בסימפטומים, ומטפלת כמעט אך ורק במישור הגופני, הגשמי. כשחולה מתלונן, למשל, על כאבי ראש, הוא ייבדק באמצעים מתקדמים כמו C.T. ו-M.R.I, ואם לא יתגלה ממצא ממשי, יינתנו לו כדורים לשיכוך כאבים. לא תהיה, כמעט, התייחסות לצד הנפשי והרגשי שלו.

ההתייחסות לבעיה שונה לחלוטין ברפואה המשלימה, ששני עקרונות עיקריים מנחים אותה. העיקרון הראשון הוא שהאדם מטופל כ'שלם', כשהגוף והנפש אינם מופרדים זה מזה. העיקרון השני הוא שמן ההכרח לבצע חיפוש, ולאחר את שורש הבעיה. הטיפול צריך להיות בבעיה עצמה ולא רק בסימפטום.

ביהדות הולכים צעד אחד נוסף, ודורשים מן האדם לפשפש במעשיו, כדי לנסות להבין איזה מעשה לא

"אמר רבא: אם רואה אדם שייסורין באין עליו יפשפש במעשיו, שנאמר: 'נְחַפְּשֵׁה דְרַכְּכִינוּ וְנִחַקְרְה וְנִשְׁוֹבֵה עַד ה'.' ניתן להמשיל את הייסורים לנורית אזהרה אדומה שנדלקת ברכב. האיתות מציק לנהג, אבל אם הוא ימהר לחשמלאי שינתק לו את הנורה, הוא טיפש לא קטן. כל אדם בר-דעת מבין, שהנורה שנדלקה היא לא עצם הבעיה, אלא איתות שיש בעיה. צריך, כמובן, לטפל בבעיה ולא באיתות. נורת האיתות נקבעה במכונית בכוונה תחילה, כדי להועיל לאדם, שידע על התקלה, ויתקן אותה, שאם לא כן היא עלולה לגרום נזקים גדולים ואפילו לסכן חיים. הרפואה האלטרנטיבית, המשלימה, או בהגדרתה 'הרפואה ההוליסטית', רואה את האדם כשלמות אחת של גוף ורוח. הגוף מושפע, במידה רבה מאד, מהרוח אשר בתוכו. כל בעיה גופנית שצצה על פני

"עמדתי בצומת דרכים - והכרעתי נכון"

הוא נענה להצטרף לשיעור תורה רק כי 'לא היה נעים לסרב', טעם את טעמה של התורה - ונכנס ללמוד בישיבה של הרב זמיר כהן. מאז חייו של מאור קריספל עברו מהפך. ומה יעץ הרב כשקריספל חשב לזרוק את ציוד המוזיקה לאירועים שכרשותו?

הוא משחזר. אחרי שנה של לימוד תורה, טעמה המתקתק על לשונו - תבע ממנו לקבל החלטה חד סטרית. "עמדתי לפני גיוס, והייתי חייב לבחור אם לנהל במסגרתו אורח חיים דתי או לא. ברור שהיה לי פחד מסוים להיכנס להצהרות כאלה, מבלי לתת להן כיסוי. אבל ה' עזר לי לא רק לקבל את ההחלטה הנכונה, אלא גם להיות עקבי ולעמוד בהבטחה שלי גם בשירות הצבאי".

בהתחלה היה זה שירות קרבי בצנחנים, אך עם הזמן השתנה התפקיד וקריספל מצא עצמו בבית מדי יום. זה היה השלב שבו הקדיש את כל הערבים הפנויים שלו לטובת לימוד בכלל השכונתי, בד בבד להמשך עיסוקו כתקליטן. "המקום הזה ממש בלבב אותי. מצד אחד ידעתי שהתורה אמת, ומצד שני הופעתי באירועים מעורבים על כל הניסיונות שבהם. זה לא היה פשוט, אבל הבנתי שזה סוג של כריזת איבר 'מסרטן' שאם לא אכרות אותו, הוא עלול חלילה להתפשט ולכלות את הכול".

כך מצא עצמו אחרי השחרור, בישיבתו של הרב זמיר כהן 'היכל מאיר', בביתר עילית - עליה שמע מהחברות איתו למד בכלל השכונתי. "אחרי שנה של לימודים נטו, טבעת הפרנסה התחילה לחנוק והלחץ הכלכלי היה גדול. עמדתי לזרוק את הציוד היקר שרכשתי לתקליטיה ולעזוב את הישיבה, אבל רגע לפני שעשיתי את זה - נכנסתי להתייעץ עם הרב זמיר כהן".

הוא משחזר. אחרי שנה של לימוד תורה, טעמה המתקתק על לשונו - תבע ממנו לקבל החלטה חד סטרית. "עמדתי לפני גיוס, והייתי חייב לבחור אם לנהל במסגרתו אורח חיים דתי או לא. ברור שהיה לי פחד מסוים להיכנס להצהרות כאלה, מבלי לתת להן כיסוי. אבל ה' עזר לי לא רק לקבל את ההחלטה הנכונה, אלא גם להיות עקבי ולעמוד בהבטחה שלי גם בשירות הצבאי".

בהתחלה היה זה שירות קרבי בצנחנים, אך עם הזמן השתנה התפקיד וקריספל מצא עצמו בבית מדי יום. זה היה השלב שבו הקדיש את כל הערבים הפנויים שלו לטובת לימוד בכלל השכונתי, בד בבד להמשך עיסוקו כתקליטן. "המקום הזה ממש בלבב אותי. מצד אחד ידעתי שהתורה אמת, ומצד שני הופעתי באירועים מעורבים על כל הניסיונות שבהם. זה לא היה פשוט, אבל הבנתי שזה סוג של כריזת איבר 'מסרטן' שאם לא אכרות אותו, הוא עלול חלילה להתפשט ולכלות את הכול".

כך מצא עצמו אחרי השחרור, בישיבתו של הרב זמיר כהן 'היכל מאיר', בביתר עילית - עליה שמע מהחברות איתו למד בכלל השכונתי. "אחרי שנה של לימודים נטו, טבעת הפרנסה התחילה לחנוק והלחץ הכלכלי היה גדול. עמדתי לזרוק את הציוד היקר שרכשתי לתקליטיה ולעזוב את הישיבה, אבל רגע לפני שעשיתי את זה - נכנסתי להתייעץ עם הרב זמיר כהן".

ומה הייתה תשובתו המחכימה של הרב? "הרב

תשובה בהידברות

מאת שירה כהן

כשמאור קריספל מגדרה רק החל בגיל 15 בעיסוקו כתקליטן, הוא לא חלם שיום יבוא והוא יתקלט בחתונות חרדיות, עם מוזיקה שמעולם לא נכללה ברפרטואר המקצועי שלו.

ומילא שינוי ב'טעם' המוזיקלי, אבל איך בכל זאת קורה שבגיל 18, הגיל שרק מתחילים לחוות בו את 'החיים' - עומד קריספל (23) בצומת דרכים, ונדרש לקבל את ההחלטה הגורלית ביותר: האם לבחור בחיים שיש בהם משמעות, או להמשיך 'להיטרף' בימים סתמיים, שלא מביאים עמם שום בשורה אמיתית אל הלב המחפש. "אז נכון שהצלחתי מאוד במה שעשיתי, אבל מה שווה כל ההצלחה הזו כשאתה חוזר אחר כך לבית, ומרגיש ריקנות גדולה בתוכך?".

הריקנות הזו נמשכה כשלוש שנים, עד ליום שבו טייל ברחוב ולגמרי 'במקרה' - עבר ליד בית כנסת שכונתי. "הרב ראה אותי, וקרא לי לשמוע שיעור תורה. לא ממש הייתי בעניין, אבל לא היה לי נעים לסרב ונתתי לזה 'צ'אנס". הלימוד התחיל מהמושגים הכי בסיסיים ביהדות, ומשם התקדם לדברים קצת יותר עמוקים, שהצליחו להיזו מיתר בלבו של קריספל, ולגנו בו ניגון שלא הכיר. "מאז, החלטתי שאני הופך את המנהג הזה לאורח קבע",

גם אתם רוצים לקחת חלק בהפצת העלון? הירשמו עכשיו, וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד הבית! (ההפצה כרוכה בהשתתפות סמלית בעלות ההפקה)

חינו עכשיו: 073-2221388

עריכה: צוריאל גבזון | עריכה גרפית: שני מויאל | ניהול תוכן: דודו כהן | הפצה ולוגיסטיקה: טליה זכריה ואתי שמיר

אוהבים את הידברות עונג שבת?

אסיר, תודה

תיגרה אחת יותר מדי, מביאה צעיר שהוגדר כ"פרא אדם" אל מאחורי הסורגים. האיש שהחופש כלא אותו, יוצא לחופשי דווקא - בתוככי הכלא!

ורוצחים, ועוד עבירות שלא נדע. אני רואה איך כולם מאבדים צלם אנוש, מתחיל לשקוע במרה שחורה - מתוך כאב וגעגועים, כמעט לא אוכל, יורד במשקל, והגרוע מכל - בוכה בקטט בלילות. בוכה? בכלא? זו ממש טעות חמורה.

כאן באה תקופה שקשה לי לתאר. בכלא מזהים חולשה, כמו שאתה מזהה כושי בשלג. החלה תקופה קשה, בה פגעו בי באלימות, ועד שלא התעשתי והחזרתי לאחד האסורים מנה אחת אפיים, בצורה שסיכנה אותי בתוספת של כמה שנות מאסר - לא היה לי שקט.

הסוהרים הזהירו אותי, שהעיניים שלהם עלי מהיום, ומבחינתם לא ימליצו לנכות לי שליש על התנהגות טובה. קלטתי שאני מסתבך והולך, וסופי להימק בכלא עוד הרבה שנים.

התחלתי להתמוטט נפשית. אמנם מעולם לא הייתי לגמרי יציב, אבל אף פעם לא הגעתי לתחתיות שכאלה. התחלתי לעשות חשבון נפש, איך הגעתי לזה, ומדוע אני כל כך סובל. נקודת המשבר הראשונה שלי הייתה אחרי חודשיים, כשאשתי ובתי הבכורה באו לבקר אותי לראשונה. נשברתי כמו ילד קטן. הרגשתי אבוד וחלש מול בתי האהובה ומול אשתי - שראיתי כי אינה יכולה לסבול עוד.

ישבתי מולה, והרגשתי שעוד רגע אני מתחיל למרר בבכי. פתאום הסתובבתי והלכתי. השארתי את שתייהן בכותל, על-אף שנשאר לי עשרים דקות לסוף הביקור. הסוהרים הסתכלו עלי כמו על בן אדם חסר לב.

שלחתי לאשתי הודעה, שאני לא רוצה יותר ביקורים, כי זה מחליש אותי מאד. התחלתי להתכנס לתוך עצמי, ולאט לאט התחילה אצלי התעוררות דתית. התחלתי להקפיד על תפילות, ברכת המזון, יצרתי קשר עם רב הכלא כדי להשתתף בשיעורים. הוא הציע לי לעבור לאגף שומרי מצוות, אבל אני בעקשנות החלטתי שלא. אני אהיה כאן, ואשתנה.

האסירים חשבו שקרה לי משהו, אבל לאט לאט ראו שאני מדבר בהיגיון ולא מציק לאף אחד. הם חיכו למעידה שלי, כדי להגיד: "הוא סתם משחק". אבל לא הייתה מעידה, כי ידעתי שאני בורח מהעבר שלי ומתחיל להיות בן אדם.

היו לי הרבה שיחות עם רב מבני ברק, שמגיע מדי פעם לאסירים. הוא אמר לי שלא די בהתעוררות הדתית שלי. הוא אמר שאני צריך להיות בן אדם. לעזור לאסירים אחרים, להתגבר על המידות הרעות שלי, בעיקר על העצבים שנשרפים לי מהר. זה היה הכי קשה. להתפלל ולברך - זה בינך לבין ריבונו של עולם, בלי אף אחד שמקלקל באמצע, אבל בין אדם לחברו -

של עוברים ושבים, שלא ראו איך הכול התחיל, אך ראו את הבחור פצוע אנושות. והכי גרוע - הם צילמו את המותקף מקרוב, ואני חיבב להודות שזה באמת נראה נורא. חשבתי באותו רגע, שאם אני הייתי השופט - הייתי נותן לעצמי מאסר עולם. עורך הדין שלי הכין אותי לגרוע מכול.

כשהבנו שאני הולך לחטוף גזר דין רציני, התחיל עורך הדין שלי במשא ומתן עם התביעה על עסקת טיעון. בגזר הדין, הודיע השופט על שנתיים וחצי בפועל, ואני הסתכלתי בפניהן של אשתי וילדתי הקטנה - שישבו ובכו, וידעתי שאלה רגעי השפל הגדולים ביותר בחיים שלי.

תמיד ראתי את עצמי כבחור טוב, חברותי, שאין לו שום עניין עם המשטרה, ופתאום אני הופך לעבריין. שמים עליי אזיקים, מכניסים אותי ל"פוסטה" (ניידת גדולה המובילה אסירים), ואני אסיר.

הגעתי לכלא בדיכאון של ממש. הוכנסתי לתא צפוף של 12 אסירים, פושעים אמתיים.

הכלא הוא כמו ג'ונגל. רק מי שחזק שורד. זה כמו מדינה בתוך מדינה, עם חוקים אחרים לגמרי. מיליונר עם עוצמה בחוץ, יכול להיות המשרת של אלה שעבדו אצלו בניקיון. אם אתה מגלה סימני חולשה - מיד טורפים אותך.

לא הרמתי את העיניים. בתחילה לא העזו חבריי לתא לעשות לי שום דבר, כי שמעו שאני כאן על תקיפה ותבלה חמורה (שבחוץ זה לא כבוד גדול - אבל שם כן). אחרי כמה ימים לחש לי מישוה, שאם אני אמשיך עם העיניים העצובות האלה, האסירים יתחילו לזלזל בי, ול"זלזול" בכלא יש משמעויות מאד לא פשוטות.

החלטתי כלפי חוץ להראות קשיחות, אבל בתוך תוכי מתי. אני, שכל החיים שלי היו בסימן 'חופש', כלוא מאחורי סורג ובריח, עם גנבים

ני בן
37. גדלתי

במשפחה דתית טובה,

נכנסתי למסלול של בית ספר יסודי ותיכון דתי, ויצאתי לאזרחות. אמנם עם כיפה, אבל בלי הרבה דת. הכיפה היתה רק מתוך הרגל. חוץ משמירת שבת בפרהסיה, ההנהגות שלי היו כשל חילוני.

התחנתני, עבדתי פה ושם. עם השנים התחלתי להזניח את הבית, להסתובב הרבה עם חברים, כאילו אין לי אישה וילדים שמחכים בבית. אשתי המסכנה התמודדה לבד עם הילדים ועם בעיות החינוך - בלי עזרה ממני. הייתי מגיע הביתה כמו מלך כשעלה הרצון מלפניי, והולך כשעלה הרצון מלפניי, וכשהיא היתה מעזה להעיר משהו - הייתי מתפרץ בזעם ומאשים אותה, שהיא גוזלת ממני את החופש.

העניין הזה של החופש, היה בשבילי ממש אובססיה. בכל פעם שהייתי מרגיש שמישהו, ויהא זה מעביד, שכן או בן משפחה - מעיר לי שאני צריך לעשות כך או אחרת, הייתי מתפרץ. אנשים התרגלו שלא להעיר לי. אני דווקא הרגשתי טוב עם זה, שהצלחתי להעביר לכולם את המסר. היה נראה לי שמכבדים אותי. לא ידעתי שבסך הכל נזהרו מפני ההתפרצויות שלי.

במבט לאחור, אני חושב שהייתי פשוט פרא אדם. אמנם לא פושע, אבל בן אדם ללא גבולות וללא מסגרת.

לפני שש שנים, הייתי מעורב בתגרה גדולה באזור השוק. העניין לא היה קשור אלי ישירות, אבל אני, עם המזג החם שלי, הייתי מוכרח להתערב. בסופה של התגרה, פונה אחד מהמעורבים באמבולנס לבית החולים. זה לא הייתי אני. אני פוניתי בניידת משטרה.

קבעו לי משפט. שכרתי עורך דין ולא התייחסתי לזה ברצינות. זאת משום שקטטות מהסוג הזה היו חלק מהחיים שלי, ולא חשבתי שעוד קטטה תעלה או תוריד.

כשהתחיל המשפט, קלטתי שאני בצרה. הבן-אדם היה בעל קשרים, והפעיל את כל התביעה עלי. הם הציגו אותי כאדם אלים, הביאו עדויות

הוגי בית עם מיטב המרצים

אצלכם בבית או בקהילה!

להרצאה ב/א: זוגיות | חינוך ילדים | תורה ומדע | אסטרונומיה | קבלה | שם האדם ועוד...

בהשתתפות הרבנים: אליהו עמר, ראובן זכאים, עמנואל מזרחי, שי עמר, שמואל אלזם, מרדכי לוי, רפאל אוהיון, מרדכי חזיה ורפאל יוכפז

להזמנת מרצה / רב חייגו: **073-2221-290**
ללא עלות!
מתאים לערבי חיזוק, ראש חודש, ערבי חג ועוד...

ליאור שטרן
מומחה ב'קונג פו' - אומנות לחימה סינית וסטרטגיה מוצטיין בסין

אברהם סיני
גר צדק, קצין חיזבאללה מלבנון בסיפור אישי על הדרך אל היהדות

יובל עובדיה
שחקן הוליווד לשעבר בסיפור האישי ובסרט על ניסי 'צוק איתן'

המעלה שבאמונה ישרה

פרדוקס הערימה הוא דוגמה מצוינת לאופן שבו 'התפלספות' מעוותת את המציאות הפשוטה. אדם ישר מבין מיד שאף פרדוקס לא יכול לקרוא תיגר על המציאות הנצפית, הוא רק מבלבל את הגדרת המושגים והשפה האנושית, אך לא קל לכל אדם להבחין בטעות שמסתתרת בו. ומהי הטעות? ובכן, הפרדוקס מעמיד רק שתי ברירות בלבד: חוסר ערימה, או ערימת חול. אך במציאות ישנם גוונים רבים בין שחור ולבן. אם באמת נוסף גרגיר חול אחרי גרגיר, נגיע לשלב ביניים שבו חלק מהאגשים יהיו בספק אם יש או אין כאן 'ערימה' של חול, שלב זה מוכיח שהערימה לא נוצרה בבת אחת, ולא על ידי גרגיר בודד של חול.

לצורך ההסבר, נניח שמה שמפריד בין 'ספק ערימת חול' לבין 'ערימת חול ודאית' היא הוספת רבע מיליון גרגירים, במקרה כזה יוכח שרבע מיליון גרגירי חול יוצרים בשיתוף, את מה שנקרא בפינו בשם 'ערימת חול', בדומה לשעון אשר מורכב משיתוף רכיבים. כך יהיה עלינו להביט על רבע מיליון הגרגירים כיחידה אחת (אחרת, יהיה אפשר להקשות גם על המושג 'גרגיר חול', ולדרוש במקומו רק חצי גרגיר, או רבע גרגיר, או עשירית הגרגיר או מאית הגרגיר).

המציאות קיימת והיא אמיתית, בין אם אנו מסוגלים לתאר אותה בשפה אנושית או לאו. כל הפילוסופיות הפרדוקסיות והקושיות שבעולם - לא יכולות למחוק את העובדה שקיימות ערימות חול בעולם.

מי שמבין זאת, לא יתרגש מ'קושיות', ולא יראה בהן קריאת תיגר על המציאות הפשוטה. זו היא אזהרה לשכל: "אל בינתך אל תישען". לשכל יש גבולות, מי שמנסה "להתפלסף" סופו להתבלבל ולהטעות עצמו כזבים ודמיונות שווא.

ובדיחה נחמדה: פילוסוף חיפש עבודה באוניברסיטה, ודרש שכר של 10,000 ש"ח. שאלו אותו: "אתה מוכן להתפשר על 9,999 ש"ח?". הפילוסוף השיב שכן, בשביל שקל לא יעשה סיפור.

שאלו אותו: "אתה מוכן להתפשר על 9,998 ש"ח?". שוב אמר שכן. הרי כבר הסכים על 9,999, אז בשביל שקל לא יעשה סיפור.

כך המשיכו לשאול אותו, שקל אחרי שקל, עד שלבסוף הסכים לעבוד בחינם.

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

ואמרתי לו: "אתה רואה מה הולך כאן, עם הפשיעה והסמים? אתה רואה כמה טוב מביאה התורה? מה יש לך?" אבל הוא אמר שהתארגנויות כאלה פוגעות בשליטת ההנהלה, והוא לא מעוניין בכך.

התעקשנו, וזה היה מאבק גדול, שצירף לקבוצה שלנו עוד ועוד אסירים. ארגנו מניין, אליו הצטרפו אסירים רבים.

ופתאום באמצע העשייה, מודיעים לי שאני משתחרר על התנהגות טובה. איך עבר הזמן, פשוט לא הרגשתי. הודעתי את זה לחבריי האסירים, והם ארגנו לי כמה חאפלות של פרידה, והמטירו עלי הרבה חום ואהבה. רבים באו ואמרו: "מה יהיה אתנו?" הבטחתי לשמור איתם על קשר.

יום לפני השחרור, ישבנו ושרנו וקצת בכינו. מישהו הביא קצת משקה, ועשינו כזו הילולה. נפרדתי מכולם בחיבוק ובנשיקות. המרגשת מכולם, היתה הפרידה מג'קי (שם בדוי), שהיה החבר הטוב שלי בכלא. הוא, אגב, היה האסיר שרדתי אתו אז. המריבה ההיא שינתה לשנינו את החיים. ולמחרת השתחררתי.

חזרתי הביתה. אשתי בקושי הכירה אותי עם הזקן והכול. האמת היא, שהיא קצת חששה שהשתגעתי או משהו, אבל פתאום ראתה בעל שנמצא בבית, לומד בכולל ועובד קצת בכתיבת מזוזות בשביל הפרנסה. היא ראתה שנגמר וההשתוללויות, ובמקום זה אני נוהג בכבוד עם בני אדם. כולם ראו את זה. גם ההורים שלי, שכל כך הרבה סבלו ממני - פתאום התחילו לרוות ממני נחת.

ג'קי השתחרר שנה אחריי. אני הייתי זה שחיכתי לו בחוץ, וממש שיקמתי אותו. הוא חזר בתשובה שלמה, התחתן ולמד איתי ביחד. גם הוא נהיה בן אדם. בכל פעם מחדש, אני מבקש ממנו מחילה על מה שהיה בינינו. הוא סלח לי כבר מזמן, אבל אני עדיין מרגיש אסיר תודה. באשר לכלא, אני חושב, שהמקום הזה היה בשבילי המקום המתוק בחיי על אף שהיה מר כלענה. הישיבה בכלא יכולה לעשות רע לבן אדם, אבל היא יכולה להיות חוויה מטהרת. נכנסתי פרא אדם לכלא, והשארתי שם את הפרא. הייתי בטלן וגרר, והפכתי לאדם עסוק וקצת מנהיג. כל מה שהייתי צריך בחיי - היה זמן למחשבה. אם לא הייתי מתגלגל בכלא, הייתי מתגלגל עד היום בחוץ. לא מאושר. לא מוערך. לא מועיל. ולא תורם.

כל חיי רציתי חופש. רק אחרי שזה נשלל ממני, הבנתי שרק עבד מחפש חופש, כי 'עבדא בהפקרא ניחא ליה' (=עבד, נח לו בהפקרות). אבל בן חורין - סובל מחופש. הוא צריך מסגרת שתגביל אותו, ורק אז הוא נהיה מאושר.

אני מודה לקב"ה כל יום: "ברוך אתה ה', מתיר אסורים", וחושב בלב: "תודה על זה שאסרת אותי, ועל זה שהתרת אותי".

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר בהידברות שופס - 073-222-1250

זו עבודה אמיתית. אתה צריך להשפיל את הכבוד שלך, שאתמול היית מוכן למות בשבילו. אתה צריך לוותר, לא לחשוב על עצמך. בתור סיסמאות, זה נשמע פשוט וקל. בתכל'ס, זה יותר קשה מלהתחזק בתורה ובתפילה.

כתרגיל ראשון, הוא הורה לי לבקש מחילה מאסיר שפגעתי בו. ניסיתי להסביר לו, שהאסיר הזה פגע בי קשות, והתגובה שלי היתה בגדר פיקוח נפש. הוא לא התווכח איתי על הנסיבות, אבל אמר שכעת, אחרי שהבהרתי לו את כוחי - מותר לי לבקש סליחה.

הבאתי לו כל מיני הסברים, למה אסור לי לעשות את זה. הסברתי שבכלא זו טעות גדולה לומר "סליחה", כי כולם יאמרו שאני חלש ופחד מהתגובה שלו. אבל הוא אמר לי: "אם תרצה, אני אביא לך עוד מיליון תירוצים. אתה רוצה לנצח את היצר שלך, או את כל העולם? אז קדימה. לך תבקש סליחה".

היום אני צוחק מזה כמו מבדיחה, אבל אז זו נראתה לי המשמיה הכי גדולה בחיי. החלטתי לעשות את זה כמו גדול. בשעת הארוחה נקשתי בכף על השולחן. כולם השתתקו. אמרתי שאני רוצה לבקש סליחה ומחילה מאותו אסיר.

כולם הופתעו. זה לא דבר שקורה בכלא. אבל התגובה הפתיעה גם אותי. כולם שמחו וטפחו לי על הכתף, ואחר כך הביאו אותו ואותי לאמצע חדר האוכל, כדי שנלחץ ידיים. להפתעתי, כולם אמרו שהייתי "גבר". זאת אומרת - עברתי את המבחן, ואף אחד לא חושב שאני חלש או משהו כזה.

אולי זה נשמע קטנוני, כל העניין הזה, כמו ילדים קטנים. אבל ככה הם החיים בכלא. אנשים יכולים להרוס את העולם, בגלל איזה חיך שמתפרש אצלם כזלזול בכבוד.

אחרי שבירת המידה הזו, היה לי כבר קל יותר. התחלתי לעבוד על עצמי בנושא של הקדמת שלום לכל אדם, ויתור בתור לאוכל, לקיחת משימות של אחרים, עזרה ועידוד לאסירים אחרים. בלי ששמותי לב, הפכתי - לראשונה בחיי - לאדם אהוד. התחלתי לשפוט בסכסוכים של אסירים, ועשיתי זאת תמיד על דרך הפשרה, כדי לא לפגוע חלילה בצד המפסיד. לאט לאט התקבצו מסביבי כמה אסירים שחזרו גם הם בתשובה. זה היה כמו אש בשדה קוצים. אנשים ראו כמה טוב לי, וכמה אני בטוח באמונה בה' יתברך. זו היתה בשבילם ממש הצלה. היינו מאד מאוחדים ומסורים זה לזה ולאחרים. בכלא התחילו לכנות אותנו "הביטחוניסטים", בגלל שרק האסירים הערבים מגלים מסירות ואחדות זה לזה, מסיבות פשוטות: הם כלואים על רקע אידאולוגי, והאחרים על רקע אישי. היינו קבוצה שנכלאה על רקע בעיות אישיות, אך הפכה לבעלת אידאולוגיות.

ההנהלה התחילה ללחוץ, שנעבור לאגף שומרי תורה. כולם התקוממו. עליתי למפקד הכלא

שבע ברכות
אתר שידוכים לדתיים
עד כה נישאו דרכנו כ-300 זוגות!
מאגר איכותי - 22,000 מנויים
השירות החינם לחלוטין
www.7brachot.co.il

בריאות שפוע תקווה שלום בית
זיווג פרנסה שמחה
חיים חברים משפחה ילדים
להודות תמיד על מה שיש!
התודה מתחילה בחיגוק שלך:
073-2221290

כותב דוד המלך בפרק' בתהלים
"מזמור לתודה" המיוחס למשה רבנו
**רוצה ישועה שפע וברכה?
"בואו שערין בתודה"**
התודה פותחת שערי שמיים
פתיחו את האזניות הידברות אל ביתך
לצד פרידה, ליופי, ריקודים ופסולת חלילה.

מודה אני
המפתחות בידיים שלי!
תודה

בְּקִבּוּק הַמַּיִם הַפְּלִאִי

הַבָּבָא סָאֲלִי קָבַל אֶת הַיֶּלֶד הַחוּלָה בְּמֵאוּר פְּנִים. הוּא בִקֵּשׁ מֵהַנוֹכְחִים לְצִאת מֵהַחֲדָר, וְאַחַר כֵּן הֶעֱתִיר עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל הַיֶּלֶד בְּרַכָּה אֲרָכָה. לְבִסּוֹף הִנִּיחַ בְּיָדָיו בְּקִבּוּק מַיִם, הוֹרָה לוֹ לְשִׁתּוֹת מִמֶּנּוּ, וּבִפְנוּתוֹ לְהוֹרִים אָמַר: "סֵעוּ לְשָׁלוֹם! הַיֶּלֶד בְּרִיא!"

לָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְמִטָּתוֹ, וּבְדוּאֵי שְׁלֵא לְהוֹצִיאוֹ מִבֵּית הַחוּלָיִם... "הַיְבִיאוּהוּ לְכָאֵן!" חָזַר הַבָּבָא סָאֲלִי עַל דְרִישָׁתוֹ, "בְּעֶזְרַת ה', הַפֶּל יִהְיֶה בְּסִדְרָה."

חֲדוּרִים בְּאִמוּנַת חֲכָמִים פָּנּוּ הַהוֹרִים לְעִשׂוֹת כְּדָבָר הַבָּבָא סָאֲלִי. בְּמִבְצָע מְרַכֵּב וּבִלְבַב הוֹמָה הִגְבִּיבוּ אֶת נִתְנָאֵל הַקָּטָן מִחֲדָרוֹ שֶׁבְּבֵית הַחוּלָיִם, מִתַּחַת עֵינֵי הַרוֹפְאִים, וּמְהֵרָה לְנִסֵּעַ עִמּוֹ לְנִתְיָבוֹת.

הַבָּבָא סָאֲלִי קָבַל אֶת הַיֶּלֶד הַחוּלָה בְּמֵאוּר פְּנִים. הוּא בִקֵּשׁ מֵהַנוֹכְחִים לְצִאת מֵהַחֲדָר, וְאַחַר כֵּן הֶעֱתִיר עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל הַיֶּלֶד בְּרַכָּה אֲרָכָה. לְבִסּוֹף הִנִּיחַ בְּיָדָיו בְּקִבּוּק מַיִם, הוֹרָה לוֹ לְשִׁתּוֹת מִמֶּנּוּ, וּבִפְנוּתוֹ לְהוֹרִים אָמַר: "סֵעוּ לְשָׁלוֹם! הַיֶּלֶד בְּרִיא!"

הַהוֹרִים הָיוּ הַמוֹמִים. הֵם שָׁבוּ עִם הַבֵּן לְבֵית הַחוּלָיִם, וְהַרוֹפְאִים קָבְלוּ אֶת פְּנֵיהֶם בְּזַעַם. "עוֹד תָּבוֹאוּ עַל עֵנְשֵׁכֶם!" נוֹפְפוּ בְּאֶצְבָּע, "סִכְנַתֶּם אֶת חַיֵּי שֶׁל הַיֶּלֶד, בְּמוֹ יְדִיכֶם!"

"אֲנָא, בְּדַקּוֹ אֶת הַיֶּלֶד", בִּקְשׂוּ הַהוֹרִים, "אֲנַחְנוּ סְבוּרִים שֶׁהוּא בְּרִיא..."

"בְּרִיא?" "לַעֲגוֹ הַרוֹפְאִים, "מָה פְּתָאִים!" אוֹלָם נִכַח הַפְּצִרוּתֵיהֶם הַחוֹזְרוֹת וְנִשְׁנוֹת שֶׁל הַהוֹרִים, נֹאוּתוֹ לְבִסּוֹף לְבַדֵּק אֶת נִתְנָאֵל. הַתּוֹצְאֹת הוֹתִירוּ אוֹתָם בְּפֶה פְּעוּר. "מָה זֹאת אוֹמְרָת?" גָּמְמוּ, "מָה קָרָה כָּאֵן? לְהִכֵּן נִעְלָמָה הַמַּחְלָה?"

"זוֹ הִיא בְּרַכְתּוֹ שֶׁל הַבָּבָא סָאֲלִי!" הִכְרִיזוּ הַהוֹרִים בְּאִשְׁר, וְנִפְנְפוּ בְּבִקְבוּק הַמַּיִם...

הַרוֹפְאִים לֹא וָתָרוּ, בְּקִבּוּק הַמַּיִם נִלְקַח לְבִדְקֵת מַעֲבָדָה, וְרַק לְאַחַר שֶׁהוֹכַח כִּי הַמַּיִם שֶׁבְּבִקְבוּק רְגִילִים לְגַמְרֵי, נִאֲלָצוּ לְהוֹדוֹת כִּי בְּרַכַּת הַצַּדִּיק הִיא שֶׁפְּעֵלָה אֶת פְּעֻלָּתָה...

לְרִישֵׁת הַסֵּפֶר 'סִידְנָא בַבָּא סָאֲלִי' לִילִידִים
בְּהִידְבוּרַת שׁוֹפֵס חַיִּיו: 073-222-12-50

הוֹרֵיוֹ שֶׁל נִתְנָאֵל הַקָּטָן הָיוּ מְדַאֲגִים בְּיֹתֵר. זֶה עֵתָה שָׁבוּ מִבֵּית הַחוּלָיִם, לְאַחַר שֶׁשָּׁמְעוּ מִפִּי הַרוֹפְאִים אֶת הַעֲרֹכְתָם בְּנוֹגֵעַ לְמִצְבּוֹ שֶׁל נִתְנָאֵל.

בְּצַר לָהֶם נִסְעוּ הַהוֹרִים לְנִתְיָבוֹת וְעָלוּ לְבֵיתוֹ שֶׁל הַבָּבָא סָאֲלִי. שָׁם, בְּחֲדָר, נִפְתַּח מִקּוֹר דְּמַעְוֹתֵיהֶם.

"רְבִנּוּנוּ" בָּכוּ, "מָה יִהְיֶה עַל בְּנֵנוּ? הֲלֹא כָּל שְׂרִיטָה קְלָה עֲלוּלָה לְגֵרֶם לְמוֹתוֹ..."

הַבָּבָא סָאֲלִי שָׁקַע לְרַגְעַ בְּמַחְשְׁבוֹת, וּלְפַתַּע הִתְנַעַר. "הַיְבִיאוּ אֶת בְּנֹכְחֵי אֲלֵינוּ!"

"מָה?!" נִדְהָמוּ הַהוֹרִים, "וְהֲלֹא אֲסוּר בְּאִפְקֵי..."

"הַיֶּלֶד לֹוֹקָה בְּמַחְלַת דָּם נְדִירָה!" אָמְרוּ הַרוֹפְאִים, "כָּל פְּצִיעָה - וְלֹוֹ הַקְּלָה בְּיֹתֵר - עֲלוּלָה לְגֵרֶם לֹו סִכְנַת חַיִּים מִמְשִׁית!"

"וְחוּצָא מִזָּה", הוֹסִיפוּ, "הַמַּעֲרַכַּת הַחֲסוּנִית שֶׁל נִתְנָאֵל חֲלָשָׁה מְאֹד, וְהוּא יִצְטָרֵךְ לְשִׁהוֹת בְּבִדּוּד בְּמִשְׁךְ תְּקוּפָה אֲרָכָה..."

מה בפרשה?

פֶּרֶה אֲדוּמָה וּמוֹת אַהֲרֹן

שְׁלוֹם יְלָדִים! הַפְּרָשָׁה שֶׁלָּנוּ עֲמוּסָה בְּאִרְוֵעִים: בְּהַתְּחֵלָה מִצְוַת הַקַּב"ה אֶת מֹשֶׁה לְקַחַת פְּרָה אֲדוּמָה, שְׂאֵת הָאִפֶּר שֶׁל הַשְּׂרָפָה שֶׁלָּהּ יוֹסִיפוּ לְהַכְנִית מַיִם לְטְהוּר טְמֵאֵי מוֹת. לְאַחַר מִכּוֹן, בְּסִפּוּר 'מִי מְרִיבָה' מְתוֹלָנִים יִשְׂרָאֵל שְׂאִין לָהֶם מַיִם. מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִכִּים אֶת הַסֵּלַע, וְיוֹצְאִים מַיִם. אֵךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נִעְנָשִׁים - הֵם לֹא יִכְנסוּ לְאֶרֶץ. חַז"ל מְלַמְּדִים שֶׁהַעֲנָשׁ הוּא בְּגַלְל שֶׁהֵם הִכּוּ אֶת הַסֵּלַע, וְלֹא דָבְרוּ אֵלָיו כְּמוֹ שְׂצוּנָה ה'.

בְּסוֹף הַפְּרָשָׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּפְתַח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְסִיחוּן לֹא נֹוֹתוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶר בְּגִבּוּלוֹ, וְאִף יוֹצֵא לְמַחְמָה נִגְדָם. עִם יִשְׂרָאֵל נִלְחַם בּוֹ, וְכֵן הֵם יוֹרְשִׁים אֶת אֶרֶץ.

בְּסוֹף הַפְּרָשָׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּפְתַח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְסִיחוּן לֹא נֹוֹתוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶר בְּגִבּוּלוֹ, וְאִף יוֹצֵא לְמַחְמָה נִגְדָם. עִם יִשְׂרָאֵל נִלְחַם בּוֹ, וְכֵן הֵם יוֹרְשִׁים אֶת אֶרֶץ.

בְּמַסְעֵם יִשְׂרָאֵל מְגִיעִים לְאֶרֶץ

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתיב מלא

- שם העיר של מלך האמורי.
- שמו של מלך הבשן בימי משה רבנו.
- בזכותה היה לבני-ישראל במשך ארבעים שנה מים במדבר.
- המצווה אשר בה מתחילה הפרשה היא מצוות _____ אדומה.

אם פתרם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש כינוי בפרשה לעדר בהמות: _____

מנחי שלום בית מנוסים יעניקו הנחיה לזוגות

בנושאים שונים:

תקשורת זוגית, נישואים שניים,

הדרכה זוגית לבעלי תשובה,

מערכת היחסים עם הורי בני הזוג,

גישור על פערים בין בני הזוג על רקע דתי ועוד...

שלום בית

תאמו פגישה באזור מגוריכם:
073-222-1-310

דיסקרטיות מובטחת

מחלקת שלום הבית של הידברות

אנכי ואידי
ב רחמי השלמה...

האם אנחנו
אנחנו אנחנו?

לאור הפניות הרבות,
דרושים יועצים
מוסמכים נוספים
למחלקת
שלום בית!

עוסק ומצליח בתחום?
אתה מוזמן לפנות אלינו!
shimonb@htv.co.il

עומד בשער

מה בכל זאת אפשר לקחת ממשחקי הכדורגל אל עבודת ה' שלנו?

מוכר וידוע הסיפור החסידי, אודות האדמו"ר ש'תפס' את תלמידיו שקועים במשחק שחמט מרתק ובמקום להוכיחם על ביטול הלימוד, הפך את משחקם לשיעור מוסר מרתק: עד כמה הכול נכספים אל המלך, איך לעתים, כדי להתקדם, יש לסגת כמה צעדים לאחור וכיצד בחיים, יש להתכונן תמיד להפתעות מצד היריב.

נדמה, שלאור שיעגון ה'יורו', צריך אולי גם כאן, לנסות ולהוציא טהור מטמא...

שקט, מבקיעים! כמעט מצחיק לשמוע את חרדת הקודש בה מתייחסים לעיסוק הגברי, הבלתי שנוי במחלוקת של הצפייה במשחקים: אבי המשפחה ועמו בניו, שקועים מרותקים במשחק, הכל "מת" סביבם כשעל יתר בני הבית נגזר לפסוע על קצות האצבעות ולכל היותר, להגיש תקרובת מדי פעם לראש המשפחה הנמצא כעת במקום נבדל עד אין נבדל... ולהבדיל: "אדם כי ימות באוהל" אומרת פרשתנו ובחז"ל מבואר, כי חייב אדם ללמוד תורה כמי שממית עצמו עליה! עכשיו לא מפריעים! הגברים שקועים בהבקעת עוד שער משערי החכמה...

התפקיד החשוב של הקהל: רק קבוצה שחשה מאחוריה קהל אוהדים מעודד ומגבה, תוכל להביס את היריב. בפרשתנו, לא נותן עם ישראל רוח גבית למשה ליד הסלע והוא, מבולבל מטענותיהם ותרועמתם - בא לכלל טעות (אבן עזרא ורמב"ן לפרשה). המים אמנם בוקעים מן הסלע אבל זהו "גול עצמי": עם ישראל מפסיד את הנהגתם של משה ואהרן בכניסה לארץ

מה בריא בפירות וירקות? (ב')

בשבוע שעבר חידדנו את התובנה שיש לאכול את המזון כמה שאפשר קרוב למצבו הטבעי והמקורי ועד כמה שאפשר שלם וחי. ואולם, טוענת הרפואה הטבעית, שלא רק שיש לצרוך מזון בשלמותו כיון שיש בו רכיבים תזונתיים שחלקם אנחנו מכירים וחלקם עדיין לא, עלינו לאכול את המזון בשלמותו כי החומרים השונים הנמצאים במזון פועלים טוב יותר בסביבה הטבעית "המוכרת" להם ליד חומרים אחרים ובשיתוף פעולה איתם, אף שלא תמיד אנחנו יודעים כיצד זה מתבצע.

משל למה הדבר דומה? לאדם המתארח במקום זר והוא מרגיש את הזרות. הוא יתנהל פחות טוב מהתנהלותו במקום המוכר והרגיל. קוראים לזה "סינרגיית המזון". משמעות הדבר היא, שזה מעין הרעיון שההשפעה של החיבור של 1 ועוד 1 יחד הוא יותר חזק מאשר ההשפעה של כל אחד בנפרד. כלומר, כל הרכיבים הנמצאים בפרי או בירק יחד מאפשרים לכל רכיב בודד שבו להיות בעל משמעות וערך תזונתיים הרבה יותר כשהם פועלים יחדיו מאשר אילו היינו צורכים אותו בנפרד מהפרי השלם.

אם כך נשאל, מה הערך של נטילת תוספי מזון, כגון ויטמין C או B וכדומה? הרי מדובר בוויטמינים שבודדו אותם מהסביבה הטבעית שלהם! זו אכן שאלה טובה. כיום שוק תוספי המזון גדול מאוד וכמעט כל ויטמין, מינרל, אנזים וכדומה ניתן למצוא כמוצר בפני עצמו ובנפרד מהירק או הפרי בו הוא גדל. נשאלת השאלה כיצד יש, אפוא, להתייחס לכך? אכן, לאור הדברים שכתבנו יש לנקוט במידת הזהירות בהתנהלות שלנו מול שפע תוספי המזון הפרוסים על מדפי המרכולים השונים. יש לזכור ש"תוספי מזון" כשם כן הם. הם רק תוספי מזון והם אינם יכולים לבוא במקום המזון עצמו. לכתחילה עלינו להקפיד לצרוך מזון טוב, איכותי וראוי שייכול לתת לנו בריאות טובה. ואומנם, לעיתים אדם לוקה באיזו בעיה בריאותית ואז יש להתייעץ עם מטפל המתמחה בעניין בשאלה כיצד לאזן את המזון בהתאם לבעיה ממנו סובל מה לאכול וממה להימנע. ואכן, במקרים רבים בכך תיפתר הבעיה. ואולם, יש לזכור שלעולם הבסיס והתשתית יהיו תזונה טבעית בריאה ובעיקר מאוזנת בהתאמה למצב הבריאותי של האדם.

אליהו שכטר הוא אירידיאולוג ומטפל טבעי

ישראל! גם בהפטרטה, מוכן יפתח הגלעדי לייצג את עם ישראל כלוחם, אך ורק אם יסכימו, פה אחד, לשימו עליהם לראש!

בלי בריונים! - קהל אוהדים המתנהג בברינות ומסכן אנשים - יגרום להחלשת הקבוצה כולה. ולהבדיל: שערי ירושלים לא היו מובקעים לעולם בחודש תמוז אלמלא הבריונים שהחליטו לפעול על דעת עצמם בניגוד לאינטרס הכלל.

אחריות המאמן: ידוע, כי הפסד של הקבוצה, גירור אחריו תמיד "חשבון נפש" שבסופו - טוטל אחריות על המאמן. ולהבדיל, "יען לא האמנתם בי להקדישני" אומר הקב"ה למשה ולאחרון ומסביר האו"ח, כי הוחמזה שעת כושר מופלאה בה יכול היה משה "לשנות להם פרק אחד", לאמנם ולחזקם באמונה ליד הסלע.

שירה לקבוצה: שום קבוצה המכבדת את עצמה לא תעלה למגרש מבלי שישירו לה אוהדיה "עולה עולה!" במלוא גרונם... ולהבדיל, בחז"ל אחד החטאים המיוחסים לעמ"י הוא שלא שרו שירה על המים והבאר ולכן, בסוף פרשתנו, הם מעלים את הבאר בשירתם: "עלי באר ענו לה!"

ואולי הכי חשוב: תפילה להצלחה. בכל מקום בעולם, מחזיקים האוהדים אצבעות לקבוצתם, מתפללים עליה ומקבלים על עצמם קבלות אם יפתח להם שער בעת נעילת שער... ולהבדיל אלפי הבדלות, בפרשתנו, רואה הנצי"ב את עיקר חטא מי מריבה בכך שלא הרים העם את כוחו בתפילה לבקוע שערי שמים, בחינת "גול על ה' יהבך והוא יכלכלך"...

לרכישת ספרי הרבנית ימימה מזרחי, חייגו להידברות שופט: 073-222-12-50

עשר עובדות 10 מאת נעמה גרין

7. הבית הראשון הוא פתיחת הפיוט, ובו דברי התעוררות של המשורר להדיבק בה: "ידי נפש אב הַרְחֵקוּ, מִשֶׁךְ עֲבָדָה אֶל רְצוֹנָה. רִוַץ עֲבָדָה כְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדָּרָה. יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתָהּ, מִנְפֹת צוּף וְכָל טַעֲמִים."

8. בבית השני, מתאר המשורר את התשוקה החזקה אל ה'. נפשו חולת אהבה, והיא תתרפא על ידי התגלות ה' אליה: "הַדּוֹר נָאָה זִיו הַעוֹלָם, נִפְשֵׁי חוֹלֹת אֶהְבֶּתְךָ. אֲנָא אֶל נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעֲם זִיוָהּ. אֲזַ תִּתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא, וְהִיְתָה לָהּ שְׁפֹחַת (שמחת) עוֹלָם."

9. בבית השלישי של הפיוט, מבקש המשורר את רחמי ה' על עם ישראל, והוא נכסף לרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזָה: "יְתִיק, יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוֹסֶה נָא עַל בֶּן אֶהוּבָה. כִּי זֶה כְּפֹה נִכְסֵף נִכְסֵפִי לְרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזָה, אֵלֶּה חֲמֶדָה לְבִי, וְחוֹסֶה נָא וְאֵל תִּתְעַלֶּם."

10. בבית האחרון, מבקש המשורר את התגלות ה', אשר תביא אותו לידי שמחת הגאולה. בבית זה יש לשון נופל על לשון בבקשות אלה: התגלות ה' ("הַגְּלָה נָא") תביא לשמחת הגאולה ("נִגְלָה וְנִשְׁמַחַה בְּךָ"); "הַגְּלָה נָא, וּפְרַס חֲבִיבִי עָלַי אֶת סִפְתֵי שְׁלוֹמְךָ. תֵּאָוֵר אֶרְץ מִכְבֹּדְךָ, נִגְלָה וְנִשְׁמַחַה בְּךָ. מִהַר אֶהָב כִּי בָא מוֹעֵד, וְחֲנֹנִי כִּימֵי עוֹלָם."

הפיוט 'ידיד נפש'

1. "ידיד נפש" הוא פיוט שחובר בארץ ישראל במאה ה-16 על ידי רבי אלעזר אזכרי, ממקובלי צפת. בספרו 'ספר חרדים', אשר נדפס לראשונה בשנת 1,600 (למניינם) זמן מועט לאחר פטירתו, מובאים שלושה פיוטים של המחבר. לפני הפיוט "ידיד נפש" כתוב: "בקשה על הייחוד וחשק האהבה".

2. היעב"ץ (רבי יעקב בן צבי עמדין) מביא את הפיוט בסידורו "בית יעקב", ולפני הפיוט הוא מעיר: "זמר לעורך הנפש לאהבת השי"ת, היה רגיל בו אמ"ה (אבי מורי הרב) ז"ל, בייחוד בלילה".

3. הפיוט התקבל בסידורים על פי נוסח-ספרד כתפילה זכה לאחר "התפילה קודם התפילה" בעת עליית השחר. כמו כן נהוג לאמרו בנוסח ספרד לפני תפילת מנחה בערב שבת.

4. הפיוט בנוי בארבעה בתים, בכל בית שלושה טורים וכל טור מתחלק לשתי צלעות. בראשי הבתים אקרוסטיכון של השם המפורש (ידיד, הדור, ותיק, הגלה)

5. בפיוט שילב רבי אלעזר אזכרי מקורות מן המקרא, מספרות חז"ל והזוהר. תוכן הפיוט: הדיבקות בה' תביא לידי תיקון המידות ותיקון העולם, ועל ידי כך לשיבת עם ישראל לארצו ולגאולת ישראל.

6. בפיוט לשונות רבים של פנייה מן המשורר לקב"ה. ריבוי לשונות הפנייה מעיד על הרגשות העזים והכיסופים העצומים לה' שהפייטן מכנהו "ידיד נפש", "אב הרחמן", "הדור", "נאה", "זיו העולם", "תיק", "א-לי", "מוחמד לבי", "חביב", "אהוב". עשרה לשונות פנייה ב"ב שורות של שיר, והם מגלים את הכיסופים שבלבו של הדובר.

לאור ההצלחה נפתח

קורס הכשרת מרצות 2

בהשתתפות:
הרב זמיר כהן | הרב שמחה כהן | הרב נתן רוזן
ר' חנן לדרמן | ר' שמעון פרץ | הגב' רחל בולטון
מבין נושאי הקורס:
בניית הרצאה, שפת הגוף, תקשורת עם הקהל,
חזון מטרה, אסטרטגיה וטקטיקה, פחד קהל, עזרי הרצאה,
סיפור, משל הומור ועוד...

הקורס מיועד למנהלות, מורות, בוגרות
סמינר בית יעקב ועולם התשובה

הקורס כולל 5 מפגשים בימי ראשון מתאריך י"א תמוז 17/7/16 | בין השעות 17:00-21:30
באולמי בית הידברות רח' אריה שנקר 20, פתח-תקוה (סמוך לצומת נהה)

בכל בית ועסק בישראל שיש בו מזוזות כשרות,
הדבר מסייע לאדם בפרנסה, בריאות, שלום בית,
מציאת בן זוג, חינוך ילדים ועוד...

הרב משה כהן

תלמיד זקן המקובלים הרב יצחק כדורי זצ"ל

בדיקת רזי המזוזות בצורה יסודית ומדוקדקת

בדיקת מזוזות בבית הידברות

רח' שנקר 20 פתח תקוה (סמוך לצומת נהה)

סדנת הנחיית הורים 3

בהשתתפות

הרב חיים ולדר והרב זמיר כהן

במפגש 4 כ"ט תמוז 4/8/16
הרצאתו של הרב זמיר כהן
תתחיל בשעה 19:00
(התכנסות בשעה 18:30)

בימי חמישי מתאריך ח' תמוז (14/7/16)
בין השעות 20:00-22:00 (5 מפגשים)
20:00 התכנסות וכיבוד קל | 20:30 פתיחת הסדנה
בבית הידברות רח' אריה שנקר 20 פתח תקוה

לכל משתתף! מארז דיסקים של הסדג צפיה+שמע

הפגישות יתקיימו במקביל

הנחה לזוגות!

לפרטים נוספים על פעילות בבית הידברות חייגו: 073-222-1-300

הידברות שופס - כל המוצרים לבית היהודי

מגוון מוצרי יודאיקה חדשים - בשבוע הקרוב, במחירים מיוחדים !!

תורמים להידברות?? הטבה מיוחדת מחכה רק לכם.....

מגשים לחלה

סטנדרים למבוגרים וילדים

נטלות מוהדרות

פמוטים להדלקת נרות

גביעים לקידוש

סטים לקידוש ומפלי יין

כריות לברית מילה

כיסויים לפלטת שבת

כיסויים לחלה

מתנות יודאיקה ייחודיות

shops.hidabroot.org | להזמנות: 073-222-12-50

המטה מודברת לרכב שאומרת בקול את תפילת הדרך

תמונות ברכת הבית או ברכת העסק

מלחיה מקרמיקה